

Islam og Åndelighed

Oprindelsen til brugen af ordet "Ånd" findes i diskussioner, der fandt sted mellem folk, som troede på Guds eksistens og ofte brugte ord som "Ånd" og "Åndelighed" til at udtrykke effekten af en Skaber.

Et af de mest misforståede områder i Islam blandt Ummah, er dette emne om åndelighed, hvor den muslimske Ummah i dag har mange forskellige holdninger til hvad åndelighed er, og hvordan den skal fortolkes.

Man skal stille spørgsmålet om end dette spørgsmål om åndelighed i Islam er noget, som altid har eksisteret. Er diskussionen om åndelighed en del af Islam eller et adskilt universelt emne?

Åndelighed: Før og Nu

Første gang åndelighed blev diskuteret blandt muslimer, var da de mødte den hinduistiske filosofi. Den hinduistiske filosofi taler for askese og forsagelse af verden. Der blev lavet sammenligninger med *Zuhd* (gudfrygtig strengthed overfor en selv), en velkendt status, som er blevet beskrevet i adskillige *Abadith*. Det er ud fra denne sammenligning, at 'Sufisterne' opstod.

I middelalderen blev åndeligheden defineret på grund af kristendommens historie i Europa. Den kristne Kirke havde en holdning om, at mennesket både rummer en åndelig opstigen og en fysisk længsel, og at livet indeholder både de materialistiske og de åndelige aspekter. De talte for, at den håndgribelige realitet modsiger det usete, og at åndelig opstigen ikke kan eksistere sammen med fysisk længsel, og at materien er adskilt fra ånden. De hævdede, at disse to sider er adskilt fra hinanden på grund af deres fundamentale modsigelse i natur.

Denne forståelse førte til en historisk konflikt i Europa, som i sidste ende resulterede i fjernelsen af kirken som autoritet og indførelsen af menneskeskabte systemer og love. Dette førte til gengæld til den industrielle revolution hvor store skridt blev taget i teknologi, hvilket muliggjorde masseforbrug på en skala, som ikke var set før. Det er derfor ikke nogen overraskelse, at dette har skabt en verden hvor den materielle tilfredsstillelse anses for at være det ultimative ideal. Samfundets materialisme har ført mange til at akkumulere kæmpe mængder af rigdom mens de stadig er ude af stand til at opfylde deres åndelige tomrum; berømte eksempler herpå er Madonna, som vendte sig mod jødisk askese og mystik, og Tom Cruise, som vendte sig mod Scientology. Begge disse personligheder anses for at have opnået denne ultimative grad af kropslig nydelse.

Islam og Åndelighed

Retslærde i den islamiske historie skrev ikke meget om åndelighed, fordi det aldrig var en diskussion. Nogle diskussioner fandt sted, da Islam kom i kontakt med den hinduistiske filosofi på grund af visse elementer i den nye tænkning, dvs. den hinduistiske askese, som der blev talt for af nogle personer.

Spørgsmålet om åndelighed kan kun referere til to sager, enten realiteten af det skabte, dvs. hvem skabte hele skabelsen og forholdet mellem skaberen og det skabte, eller det kan være *Ruh*, som ofte oversættes som "sjæl".

Ruh eksisterer absolut og bevises i de absolutte tekster i Qur'anen og derfor er muslimer forpligtet til at have *Iman* på det. Ordet ånd eller "*Ruh*" er en almindelig term, ligesom ordet "*Ayn*" på arabisk, et ord der har rigtig mange betydninger, såsom "vandkilde", "øje", "spion", "guld", "sølv" osv. Ordet *Ruh* kom i Qur'anen med adskillige betydninger, såsom livets hemmelighed:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

"Og de spørger dig om Ar-Ruh. Sig: Ar-Ruh er en af min Herres befalinger, og I har kun fået lidt viden (om den)." [Al-Isra' 17:85]

I Islam defineres åndelighed som handlingernes forbindelse til livets formål. Så for eksempel muslimens formål i livet er at tilbede Allah ﷻ, altså er åndelighed i denne forstand at forbinde individets handlinger til formålet med deres liv. Handlinger i sig selv, uden disse rammer, er ikke andet end handlinger. De er ikke andet end materielle konstruktioner af tid, sted og objekter.

Så en person kan udføre sin *Salah* uden at tænke over ordene han reciterer, uden at disse ord har nogen påvirkning på ham. Denne *Salah* kan således ikke beskrives som åndelig, fordi den er blevet robotagtig. Dette er det samme som at spise et bestemt måltid eller at køre med et tog, fordi der ikke er nogen forbindelse til livets formål. En muslim er den, der udfører alle sine handlinger for at søge Allahs ﷻ velbehag og nærme sig Ham. Ud fra denne definition er alle handlinger, som blev udført for Allahs ﷻ velbehag, åndelige, fordi de forbinder den materielle handling til livets formål.

Det er derfor, at seksuelt samvær indenfor ægteskab - den mest materielle af alle handlinger, bliver en åndelig handling når den forbindes til Allahs påbud. Åndelighed er ofte blevet set som en u håndgribelig følelse baseret på den kristne forskrift om, at Helligånden inspirerer moralskhed og dermed, handlinger. Denne forståelse er fuldstændig uoverensstemmende og en total kontrast til den måde, hvorpå Islam

betragter åndelighed, fordi denne holdning er subjektiv, hvorimod den islamiske holdning er objektiv, fordi den er fra Allah ﷻ.

Der er to ekstremer i praktiseringen af åndelighed. For det første er der dem, som er meget påvirkede af og tilbøjelige til en emotionel åndelighed, og til at ignorere de aspekter af livet, som anses for at være 'materialistiske', hvor de foretrækker den åndelige værdi frem for den materialistiske. Følgelig vender de sig mod bøn (individuel *'Ibadah*) og forsøger den materielle verden og dens aspekter; de forsømmer livet fordi det er materielt og med sådan en almen definition og forståelse, bliver det indlysende at religion er en personlig sag i ordets fulde forstand. Når dette bliver almindeligt i folks tænkning, vil levestandarden i det samfund de lever i forfalde, fordi de kun søger at fuldende deres egen karakter og moral. På den anden side er der dem, som er meget påvirkede af den materielle verden, og overvindes af deres lyster og forsømmer den åndelige værdi, hvor de foretrækker den materialistiske værdi og gør det til deres livs formål at opnå den.

Når Islam taler om *Zuhd* (at leve et strengt liv) i denne verden, så betyder det, at man ikke skal have verden som ens mål i livet, hvor man for eksempel sætter tilegnelsen af rigdom som det højeste mål. Det betyder dog ikke, at muslimer ikke skal nyde livets gode og *Halal* aspekter. Dette modsiger askese og forsagelse af verden; begge to kræver at man forlader livets nydelser og glæder, skønt man har evnen til at opnå dem. Dette modsiger Islam.

Det er også forkert for muslimerne at evaluere handlinger ud fra et *Deen* og *Dunya* perspektiv (Ånd og Materie). I stedet skal disse evalueres af deres Skaber, som er Allah ﷻ. Allahs *Shari'ah* eller love har vist løsningerne til livets problemer gennem lydighed til Allahs påbud og forbud. Allah ﷻ har også vist dem den handling, som opnår den åndelige værdi, som er tilbedelseshandlinger, der er *Fardh* (obligatoriske) og *Mandub* (opfordrede).

Det bedste eksempel vi har på det, er Profetens ﷺ *Sahabah* ﷺ eller ledsagere. De deltog i krige, regerede muslimernes lande, engagerede sig i forretning og handel og alle disse handlinger hører ind under denne åndeligheds banner. Hvis vi begynder at dele tingene op, såsom "Det her er sager til *Deen*, og det her er sager til *Dunya*", så løber vi risikoen at inddele Islam i adskillige rum, og som det mindste at gå glip af belønning for handlinger vi udfører hver eneste dag. I værste fald vil den mentalitet føre til sekularisme hvor vi helt adskiller vores handlinger fra vores formål i livet, hvilket fører til kompromittering af vores *Deen*.

Altså skal vi indse vores forhold til Allah, når vi udfører enhver handling, om end den er åndelig eller materiel, for at sikre, at vores handlinger er i overensstemmelse med Allahs påbud og forbud og i sidste ende opnår Hans ﷻ velbehag.